

Overweging 21e zondag door het jaar: Augustinus feest

Lezingen: Jesaja 22,19-23; Matteüs 16,13-20

27 augustus 2017

Joost Koopmans

Het ligt de meesten van ons nog vers in het geheugen: de sluiting van onze geliefde Paterskerk op het feest van Augustinus, nu één jaar geleden.

Een aantal van de toenmalige bezoekers besloot, na rijp beraad, om dóór te gaan als een zelfstandige geloofsgemeenschap en vonden daarvoor ruimte hier in deze kapel.

De reden om zelfstandig door te gaan lag, en ligt nog steeds, in de augustijnse spiritualiteit. Die spiritualiteit ligt vervat in de eerste lezing over de jonge christengemeente die één van hart en ziel was en niemand noemde iets zijn eigendom. Integendeel. Ze bezaten alles gemeenschappelijk.

Op dit model heeft Augustinus zijn kloosterregel geschreven. Eén van hart en ziel betekent niet dat we allemaal hetzelfde moeten denken en doen, maar wel dat we bij al onze verschillen elkaar proberen te dragen en te verdragen. Dat we zoeken naar wat ons bindt en niet naar wat ons scheidt. De augustijnse gemeenschap is dus een eenheid in verscheidenheid.

De kerkopvatting van Augustinus sluit hierop aan. Voor hem is de Kerk geen instituut met allerlei regels die uitgevoerd moeten worden. De Kerk is voor hem op de eerste plaats een gebeuren dat Christus tegenwoordig houdt in deze wereld. De Kerk is er niet om de klerikale macht in stand te houden, maar om de liefde en de vrede van Christus te verwerkelijken. De Kerk is een verbond van caritas/liefde met de bisschop van Rome als voorzitter: één van hart en ziel! Over zijn eigen ambt zegt Augustinus: *"Voor u ben ik bisschop, mét u ben ik christen en ik wil niet gered worden zonder u."*

Als een bisschop of pastor zo iets zegt in navolging van Augustinus, drukt hij daarmee zijn solidariteit uit met de gelovigen. In een augustijnse geloofsgemeenschap werken pastors en gelovigen dus samen en vormen pastors geen aparte stand. Zo is er altijd aandacht geweest voor de vorming van leken om die samenwerking vruchtbaar te maken. De augustijnen startten bijvoorbeeld als eersten een theologische opleiding voor leken en voor pastoraal werkers in de jaren zestig van de vorige eeuw. Die scholing vond ook plaats rond augustijnse parochies en kloosterkerken, en gelukkig zet onze actieve werkgroep *Bezinning en Spiritualiteit* deze traditie voort door een aanbod van lezingen en cursussen die dit jaar begint op een nieuwe locatie in de Fazantlaan. Het jaarprogramma krijgt u zo meteen na de dienst uitgereikt.

Tekenend voor de augustijnse benadering van vorming en verkondiging is dat ze pastoraal is. We stellen ons dus niet boven of tegen anderen op als kerkelijk ambtenaar of dogmatische leraar. Nee, we zijn samen op weg naar God, als mens met de mensen.

We staan dus ook niet tegenover de moderne tijd, maar maken er zelf deel van uit. Hierdoor is de tweedeling pastor-parochiaan steeds meer opgeheven en bent u als lid van de augustijnse geloofsgemeenschap geen consument maar mede-drager.

Het antwoord op de vraag waarom wij één jaar geleden een doorstart hebben gemaakt als zelfstandige geloofsgemeenschap luidt dus dat wij de ruimte willen behouden om mondig katholiek te zijn!